

Ján Adamus

25. nedeľa v období „cez rok“ – v roku B

Ježiš a jeho učeníci prechádzali Galileou. Nechcel však, aby o tom niekto vedel, lebo učil svojich učeníkov a hovoril im: „Syn človeka bude vydaný do rúk ľudí a zabijú ho. Ale zabitý po troch dňoch vstane z mŕtvych.“ Lenže oni nechápali toto slovo a spýtať sa ho báli. Tak prišli do Kafarnauma. A keď bol v dome, opýtal sa ich: „O čom ste sa zhovárali cestou?“ Ale oni mlčali, lebo sa cestou medzi sebou hádali, kto z nich je väčší. Sadol si, zavolať Dvanástich a povedal im: „Kto chce byť prvý, nech je posledný zo všetkých a služobník všetkých.“ Potom vzal dieťa, postavil ho medzi nich, objal ho a povedal im: „Kto prijme jedno z takýchto detí v mojom mene, mňa prijíma. A kto prijíma mňa, nie mňa prijíma, ale toho, ktorý ma poslal.“

Mk 9, 30-37

Myšlienky k homílii farára Jána Adamusa

Boli časy, keď život bez sluhov bol veľmi ťažký a hodnota človeka sa určovala podľa počtu služobníctva. Lenže tie časy sú už dávno za nami. Keď počujeme výraz sluha, slúžka alebo slúžiť, pomyslíme si, že nás sa to predsa netýka, lebo je to dávna minulosť. Hovoriť dnes o službe, pripadá nám smiešne, lebo my hovoríme, že sme slobodní ľudia, ktorí nikomu nebudú slúžiť, lebo by to bolo veľkým ponížením.

Lenže, predstupuje pred nás niekto, kto jasne hovorí, že služba je potrebná. Je to Ježiš, ktorý svoje slová jasne formuluje: Kto chce byť prvý, nech je posledný zo všetkých a služobník všetkých. Tým chce povedať: Ak chceš byť veľkým predom mnou, staň sa sluhom svojim bratom a tým nám dáva návod pre najbezpečnejšiu a najdostupnejšiu cestu k veľkosti. Po tejto ceste sám kráčal, preto všetky argumenty, ktoré by chceli oslabiť či zaretošovať význam slova služobník, musia pred ním ustúpiť a pred jeho príkladom zamĺknúť. Jasne povedal: Syn človeka neprišiel dať sa obsluhovať, ale slúžiť a položiť svoj život ako výkupné za mnohých. Tieto slová iba potvrdzujú, že celý jeho život bol jednou veľkou službou.

Neslúžil Kristus vtedy, keď v Káne premenil vodu na víno alebo vtedy, keď slepým vracal zrak, hluchým sluch, nemým reč, očisťoval malomocných, kládol na chorých ruky, aby ich uzdravil alebo keď kriesil mŕtvych? A neprejavil najväčšiu službu celému ľudstvu na kríži? Ježiš teda nielen vyzýval slúžiť, ale aj on sám slúžil a jeho služba bola prejavom najväčšieho poníženia. Krásne to vyjadril apoštol Pavol v Liste Filipanom 2,6-11: On, hoci má božskú prirodzenosť, nepridržal sa svojej rovnosti s Bohom, ale

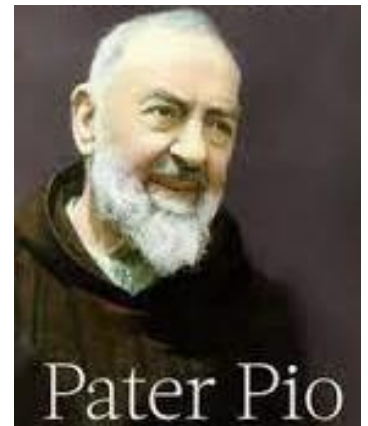
zriekol sa seba samého, vzal si prirodzenosť sluhu, stal sa podobný ľuďom; a podľa vonkajšieho zjavu bol pokladaný za človeka. Uponížil sa, stal sa poslušným až na smrť, až na smrť na kríži. Preto ho Boh nad všetko povýšil a dal mu meno, ktoré je nad každé iné meno, aby sa na meno Ježiš zohlo každé koleno v nebi, na zemi i v podsvetí a aby každý jazyk vyznával: „Ježiš Kristus je Pán!“ na slávu Boha Otca.

Máme aj po týchto slovách dojem, že služba je ponížením človeka, keď Ježiš bol ochotný stať sa sluhom všetkých? Odopreli by sme poslúžiť iným, keď Kristus bol práve preto oslávený, že sa stal sluhom všetkých? Či netúžime byť s ním oslávení aj my? Je tu však podmienka, slúžiť! Dennodenne máme nekonečné množstvo možností ako to dosiahnuť, ale chce to mať otvorené oči, uši, ale najmä srdce. A keďže sme presvedčení, že Pán nás raz za túto službu odmení, má nás to pobádať k vynaliezavosti ako čo najlepšie a najdokonalejšie poslúžiť bližným. Možno práve od tejto služby bude závisieť naša večnosť.

Pán je k nám nekonečne štedrý a za jediný skutok lásky k bližnému nám môže dať nebo. Veď ani jediný pohár vody, ktorý z láskou podáme bližnému, nezostane bez odmeny. Z toho jasne plynie, že nie je dôležitá veľkosť služby, ale láska, s akou ju konáme. A keby snáď nám bol niekto nepríjemný či nám v živote ublížil, nech to nie je príčina, aby sme mu neposlúžili, keď to potrebuje. Pomyslíme si vtedy, že službu, ktorú konáme, prejavujeme samotnému Pánovi, ktorý jasne povedal: Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.

Kazateľ a teológ P. Anton Hlinka, SDB, spomína ako prišiel do kostola istý pán, ktorého sa po bohoslužbe spýtal, prečo chodí do kostola, keď nie je ani kresťan. A pán mu odpovedal: Mój syn má už päť rokov. Ako mu vysvetlím, aby neklamal, aby poslúchal, aby bol dobrý k iným, ak nie poukazom na Boha? Ale ako mu môžem hovoriť o Bohu, ak sám nechodím do kostola? A kňaz dodáva: Logické uvažovanie! V Bohu má človek naozaj motivačný náboj na celý život, pretože nikto nie je spravodlivý, poctivý či pravdovravný.

Keď po svätej omši pôjdeme domov, odchádzajme s tým, že chceme poslúžiť tým, ktorí to budú potrebovať. Nech nás k tomu motivuje sám Ježiš. A keď niekedy budeme počuť slová sluha, slúžka alebo slúžiť, nech nám vždy pripomenú, že práve služba bude raz príčinou nášho oslávenia.

Po spánku s údmi sviežimi ochotne z lôžka vstávame; buď, Otče, s nami bdiacimi, keď pieseň tebe spievame.

Prvého teba jazyk nech ospieva, srdce vebľí; nech všetko naše úsilie, Presvätý, z teba pramení.

Tma, ustúp svetlu dennému, noc, prepusť miesto úsvitu; nech Božie svetlo zaplaví dušu z vín noci umytú.

Ešte ťa vŕucne prosíme, odstráň z nás všetko škodlivé, aby ťa večne chválili ústa i srdcia bedlivé.

Vyslyš nás, Otče láskavý, pomôž nám, Kriste, Kráľ slávy, s Otcem i Duchom Boh pravý, a vládni, kraľuj nad nami. Amen.

Pater Pio z Pietrelciny, Rch

Keď máš pocit, že ako matka zlyhávaš...

Svätá Matka Božia - Nájdenie Ježiša v chráme

Keď ho zazreli, strípili od údivu a matka mu povedala: „Syn môj, čo si nám to urobil? Pozri, tvoj otec i ja sme ťa s bolesťou hľadali!“ On im odpovedal: „Prečo ste ma hľadali? Nevedeli ste, že mám byť tam, kde ide o môjho Otca?“ Ale oni nepochopili slovo, ktoré im hovoril. Potom sa s nimi vrátil do Nazareta a bol im poslušný.

(Lk 2, 48 - 51)

Každá z nás prežívala chvíle, dni, týždne, možno dokonca i roky, keď sme mali pocit, že ako matky zlyhávame. Možno máme obavy, lebo sme nechali svoje bábätko príliš dlho plakať v postielke, chýba nám trpezlivosť, keď sa trápime s nespokojným batoľaťom, alebo si myslíme, že nevenujeme dostatok času každému zo svojich detí.

Nech už sú konkrétne okolnosti akékoľvek, samy seba v duchu karháme: „Ako som len mohla...? Čo som to za matku?“

Božia Matka tento pocit pozná. Boh si ju vybral, aby nosila pod srdcom jeho jednorodeného Syna a vychovávala ho. Vedela, že práve výchova tohto dieťaťa je jej jediným životným poslaním. Predstav si váhu tejto zodpovednosti! Predstav si, ako sa cítila, keď zistila, že tento jej najvzácnejší syn sa stratil. A nestratil sa na hodinku, dve - nebolo ho celé tri dni! Ona i svätý Jozef o ňom horúčkovo pátrali v zástupoch pútnikov. Celkom iste si vtedy v duchu kládla otázku: „Ako som len mohla? Čo som to za matku...?“

Našťastie, napokon Ježiša našli, ako vyučuje v chráme. A ako sa Svätá rodina z tejto udalosti spamätala? Písmo nikde nenaznačuje, žeby tým ich vzťahy boli naveky poznačené. Naopak, podľa slov evanjelistu Lukáša „sa Ježiš rozmáhal v múdrosti, veku a v obľube u Boha i u ľudí.“ Niečo mi hovorí, že aj s našimi deťmi to bude podobne, a to i napriek všetkým zlyhaniam, ktorých sme sa počas ich výchovy dopustili.

A jeho matka zachovávala všetky slová vo svojom
srdci.

Lk 2, 51

Svätá Mária, Matka Božia,
tebe sú všetky materské obavy dobre známe.
Prosím, oroduj za mňa,
aby som našla pokoj vo vedomí,
že Boh sa postará o moju rodinu.

Christine Gibsonová „Sväté na zavolanie“

Sviatosť zmierenia:

Nedeľa 22.9. 17:30 – 18:00 a po sv. omši
Pondelok, utorok 17:15 – 18:00 a po sv. omši
Štvrtok 17:00 – 18:00 a po sv. omši
Piatok 15:30 – 17:30 birmovanci a aj rodičia
(spovedáme 2 kňazi)

Slávnosť birmovania:

Nástup birmovancov a rodičov – 9:40 na farskom dvore.
Birmovní rodičia budú v kostole.
Nezabudnime si birmovný lístok. Po sv. omši spoločná
fotografia s otcom arcibiskupom
pred kostolom.

Upratovanie kostola:

Ďakujem predchádzajúcej skupine za upratovanie
kostola i za kvetinovú výzdobu.
Upratovanie kostola a výzdobu si vzali na starosť rodičia
birmovancov.
Ďakujem im za ochotu a pomoc. Upratovanie v stredu
25.9. od 16:00 hodiny.
Prosím, vezmeme si veci na upratovanie.

V nedeľu 22.9. sú sv. omše o 8:00 a 18:00 hodine.

Sväté omše v 25. týždni cezročného obdobia (B)

23.IX. pondelok

18:00 Za Ľ Emila a Máriu Slezákových a syna Emanuela

24.IX. utorok

18:00 Poďakovanie sv. Júdovi Tadeášovi za vyslyšané
prosby

26.IX. štvrtok

18:00 Za Ľ rodinu Bardounovú a rodičov z oboch strán

27.IX. piatok

08:00 Na úmysel (ranná sv. omša)

28.IX. sobota

10:00 Slávnosť birmovania

29.IX. 24. Nedeľa cezročného obdobia (B)

08:00 Za Božie požehnanie pre rodiny

Lektor: Pešková Macáková

11:00 Za farníkov

Lektor: Kosnáčová T. Kordošová

Liturgický kalendár

23.IX. pondelok sv. Pia z Pietrelciny, kňaza Sp
24.IX. utorok sv. Bystrík
25.IX. streda sv. Kleopas
26.IX. štvrtok sv. Kozmu a Damiána, mučeníkov Lsp
27.IX. piatok sv. Vincenta de Paul, kňaza Sp
28.IX. sobota sv. Václava, mučenika, Lsp, sv. Vavrica
Ruiza a spoločníkov, mučeníkov

Kedy vykročiť

Hneď, ako sa ponamámam vystihnúť podstatu svojej dnešnej modlitby s Božím slovom, už som zároveň z tejto fázy vykročil smerom k ďalšej. Nasledujúca etapa začína presne vtedy, keď prichádza konkrétna výzva k službe, k práci či na cestu do zamestnania. Lebo spomínať v bleskurýchlych hnutiach môžem aj po celý svoj pracovný deň. Ako keď mám šetrič obrazovky počítača so záberom na milovaného človeka. A keď sa mi bude zdať, že strácam bdelosť, znova budem v sebe prebúdzajúce semeno slova, ktoré Boh do mňa vložil na to, aby ma sprevádzalo po celý deň. Práve toto uchovávanie Slova mi pomáha byť kontemplatívnym aj v činnosti, čiže stretnúť Boha v podobe ľudí žijúcich naokolo aj uprostred celkom banálnych situácií. Uvedomujem si, že v tejto etape nejde iba o nový spôsob videnia reality, ale aj o nový spôsob môjho bytia, postoja k nej.

7. Vstali a vrátili sa

Ktosi povedal, že ak čo len jedno miesto z Písma pochopíme, usku- točňujme ho a nešpekulujme o tom, čomu sa nám porozumieť nedarí. Áno, veriacemu človeku, ktorý sa venuje modlitbovému čítaniu Písma, je zbytočné prízvukovať, že zostáva už len jediné: zachytené Božie slovo uskutočňovať. Lebo počúvanie Božích slov nás nemôže nechať neutrálnymi. Opravdivé počúvanie je počúvnutím, čiže poslušnosťou, ako nezmerateľne výhodná výmena za obľubu u Boha. Preto v tejto etape zapájame do počúvania Božieho slova aj svoju vôľu, ba celú svoju bytosť. Začneme otázkou: Čo mám (u)robiť, Pane? Ak aj bezprostredne nedokážeme rozlíšiť odpoveď, i tak si toto hľadanie ponesieme do celého dňa. Pragmaticky vzaté, práve konkrétne konanie by malo byť cieľom našej modlitby nad Božím slovom. No cieľom kresťanského života nie sú výkony, ale život s Bohom. Tiež prostredníctvom skutkov. A to sme robili aj v predchádzajúcich krokoch. Smerom ku kontemplácii sme akoby vystúpili, aby sme mohli pri konaní zostúpiť a „znížiť“ sa k službe, k nohám našich bližných. Možno sa nám počas čítania vracala myšlienka, že veď toto všetko je pre mnichov a nie pre obyčajného kresťana. Áno, boli sme trochu zdĺhaví, ale to len preto, aby si na tejto ceste našiel každý aspoň drobné svetielko. Dodajme si však odvahu: toto všetko sa dá prežiť aj za 15 - 20 minút. A potom nasleduje veľa, veľa hodín prozaickej každodennosti s bežnými povinnosťami. Vlastne nie bežnými, lebo odteraz budú ochutené Božím slovom. Všetko triviálne, čo bude potrebné urobiť, nadobudne oveľa hlbší zmysel a nikdy viac nebude prázdne ani otrocké. Ba ešte viac. Budem do života poslaný samotným Pánom, podobne ako na konci sv. omše: Chodte v mene Božom...

Čakala ma práca. Najprv doma, potom v škole. No potechu z krásnej túry som nosila v sebe, zostala v mojom vnútri. Aj robota mi šla akosi viac od ruky. Stihla som toho raz toľko ako inokedy a bez tej vleklej únavy. Dokonca som cítila v sebe iskru, chuť do života. Žiaci sa ma pýtali: „Pani učiteľka, vy ste dnes taká pokojná... doslova žiarite. Čo sa vám prihodilo?“

Ako na to

Ak sa mi pri predchádzajúcich krokoch, aspoň niektorých, podarilo zapojiť aj svoje vnútro, tak je táto etapa modlitby nad Božím slovom veľmi jednoduchá. Svätý Duch ma ňou povedie svojimi cestami a dá mi dostatok svetla, ako do svojho bežného života vteliť a uskutočňovať Pánovo slovo. Bude vo mne pracovať dokonca aj nevedomky, skoro by sa dalo povedať, že automaticky, ako keď boli učenici opojení Duchom Svätým a ostatní si mysleli, že sa napili mladého vína. Predsa len je dobré dať si pri úvodných krokoch počas prvých rokov, a určite u tých mladších, konkrétny záväzok, v čom a ako

udem počuté Božie slovo dnes či tento týždeň uskutočňovať. Aby slovo rástlo vo mne a skrze mňa. Takže tak ako Mária po zvestovaní, pôjdem i ja skutkami navštíviť svojich priateľov, známych, či tých, na ktorých mi zvlášť záleží. Alebo prečo nie aj núdzných, opustených?!

Opravdivé konanie na základe Božieho slova sa začína rozlišovaním dobra od zla, hodnotením okolitej reality vo svetle Ducha Svätého, schopnosťou rozpoznávať, kde pracuje Duch Svätý a kde duch sveta. Konkretizuje sa ako predsavzatie, čiže rozhodnutie v zhode so Slovom, ako konkrétny postoj, konkrétna snaha, pokus, skutok. A žije sa ako konanie, život podľa Ducha.

Ak by som sa usiloval iba uchovávať slovo v srdci, mohol by to byť idealizmus. Na druhej strane, ak by som všetko vsadil iba na konkrétny skutok, moje predsavzatie by mohlo vyústiť do voluntarizmu, dokonca i do fundamentalizmu. Preto si potrebujem udržať zdravú rovnováhu: nielen konať podľa Slova, ale aj meniť svoje postoje. Alebo ešte lepšie - meniť svoje vnútro, čím sa oveľa ľahšie prehĺbi kvalita mojich skutkov.

Daqmar Kráľová „Skús to s Bibliou“

Križ ako strom života

Nepochopenie križa dnes

Niet divu, že Kristov križ zostáva i dnes kameňom úrazu - pre niektorých kresťanov aj pre mnohých ľudí, ktorí sa ku kresťanstvu nehlásia. Pravda, existujú aj veľké sekularizované oblasti alebo krajiny s väčšinovým vplyvom iných náboženstiev a súvisiacich kultúr, kde križ ľuďom nehovorí vôbec nič alebo ho dokonca vnímajú nepriateľsky, ale to je iná téma. Aj medzi nami kresťanmi, kde každý vie, že ide o ústredný symbol kresťanstva, môžeme nájsť peknú zbierku čudných „predporozumení“ či predsudkov.

V zdeformovanej kresťanskej spiritualite môže byť križ len symbolom samoučelného utrpenia, trpiteľského postoja k životu a s ním spojenej karikatúry Boha ako trýzniteľa: Pozvi Ježiša Krista do svojho srdca, vlož sa celý do jeho rúk a on vtrhne do tvojho života a všetko si vezme. Oberie ťa o každú prirodzenú radosť, privodí ti len bolesť, choroby a trápenia.

Tento pohľad na Boha trochu pripomína protagonistu podobenstva o talentoch, ktorý ponúknutý talent radšej zakopal, pretože mal v hlave zakorenenu predstavu Boha ako vydieračského trýzniteľa ľudí: Pane, viem, že si tvrdý človek: žneš, kde si nesial, a zbieraš, kde si nerozsypal. Báľ som sa, a preto som išiel a ukryl tvoj talent v zemi. Hľa, tu máš, čo je tvoje." (Mt25, 24-25)

Človek, ktorý poriadne netrpí, nie je podľa tejto logiky správny kresťan a mal by sa hanbiť, ideálne si nejaké utrpenie „vyrobiť“. Modlitba križovej cesty je v takom prípade návodom, ako si ľahko a rýchlo privodiť depresiu. Samozrejme, nič proti tejto tradičnej modlitbe, ak ju sprevádza evanjeliový duch.

Pre mnohých našich súčasníkov je križ len dekoratívnym predmetom, ktorého poslanstvo im veľa nehovorí a vlastne ich ani veľmi nezaujima. Menšia skupinka novodobých „pohanov“ používa križik ako fetiš, či už na krku alebo zavesený na zrkadle v aute. Celkom by som to neodsudzovala, niekedy sa v náklonnosti k týmto atribútom skrýva aspoň tušenie majiteľa, že ide o čosi posvätné, že je za tým „niečo viac“, ako spieva Pavel Helan vo vydarenej piesni s názvom *Rapper*, ktorá určite stojí za vypočutie.

Pre iných našich súčasníkov je križ len znamením potupnej smrti, násillia a zmaru, tak ako v období, keď sa kresťanstvo ešte len formovalo. Ďalší v ňom možno čítajú varovanie, ako v tomto svete dopadnú idealisti, „pravdolásari“, ako sa im v Česku občas hovorí. (Vždy trochu stfipnem, keď sa také vzácne hodnoty zneužívajú týmto novotvarom ako nadávka...)

Kateřina Lachmanová „Križ ako strom života“

Na minútku

Veľký náčelník

Keď všetci ľudia chodievali ešte bosí, žil veľký indiánsky náčelník. Mal veľmi citlivé nohy a necitlivé srdce. Keď musel chodiť po kameňoch a hrbolatom území, na ktorom žil jeho kmeň, spôsobovalo mu to veľké bolesti.

Dlho nad tým rozmýšľal, kým prišiel na slávne riešenie. Rozkázal svojim bojovníkom, aby vystriekli všetky bizóny v kraji a ich hebkými kožami vystlali celé územie. Keď nemohol zmeniť svoje nohy, chcel zmeniť zem. A malo to stať život všetky bizóny.

Ľud to veľmi pobúrilo. Rada bojovníkov sa vybrala k starému a múdremu šamanovi. Šaman ich vypočul a povedal: „Poradte náčelníkovi, aby si z bizónnej kože odrezal dva kúsky a zabalil si nimi nohy, aby si ich nezranil, a tak ho nikdy nebudú bolieť.“

Tak sa zrodili mokasíny.

Bruno Ferrero „Tajomstvo červených rybiek“

Zamyslenia

11. ČO JE VIAC?

Mt 23,17.19

Uvažujem:

Počas svojho života sa Pán Ježiš stretal s rôznymi typmi a skupinami ľudí. V tomto prípade to boli farizeji a zákonníci. Musel ich však nazvať pokrytcami, pre-ž)že si nepočínali správne. Svojou otázkou: *Čo je viac: zlato, či chrám, ktorý to zlato posväčuje?* im otvára či pre múdre rozlišovanie pravých hodnôt života. Pápež František, verný duchu Ježišovho evanjelia, sa naliehavo dožaduje, aby sme sa učili umeniu múdro rozlišovať. Pretože len tak budeme môcť byť verní Ježišovmu evanjeliu a žiť jeho duchom a jeho hodnotami.

Ježišova otázka: *Čo je viac?* vedie aj nás k schopnosti rozlišovať a hľadať naozaj to, čo je Božie. Duchovné rozlišovanie nám dáva záruku cesty, ktorá nás povedie k pravým hodnotám života, k osvojeniu si Ježišovho ducha a zmysľania. Duchovné rozlišovanie nás uchráni pred tým, aby sme do evanjelia vnášali svoje názory, predstavy, záujmy. Jednoducho, aby sme z evanjelia vytvárali ideológiu. Bez duchovného rozlišovania sa nezaobíde láska k pravde a potreba aj nutnosť vyhýbať sa klamú.

Čo nás môže naučiť byť ľuďmi múdreho rozlišovania? Predovšetkým je to modlitba, v nej nám Pán Ježiš prisľúbil, že nám dá svojho Svätého Ducha, ktorý je Duchom múdrosti a rozumu, Duchom pravdy a svetla. Ďalej je to počúvanie a zachovávanie Božieho slova, ktoré je pravdou, svetlom, múdrosťou, prameňom Božieho Ducha a života.

K múdremu rozlišovaniu nám nepostačia iba vzdelanie a poznatky, hoci ich nemožno podceňovať a nebrať do úvahy, ale múdrosť rozlišovania je dar, ktorý je ovocím modlitby, ako čítame v Knihe múdrosti: *Modlil som sa a bol mi daný rozum, prosil som a vošiel do mňa duch múdrosti.*

Jednu z veľkých právd nášho života vyjadruje svätý Augustín: *Keď bude Boh v tvojom živote na prvom mieste, potom bude v tvojom živote všetko na správnom mieste.*

Jedným z našich nešťastí je neschopnosť alebo nezáujem vedieť rozlíšiť priority svojho života, nevedieť, čo je prvé a najdôležitejšie, a čo je menej dôležité alebo zanedbateľné.

Môj priateľ zvykol hovoriť: *Keď všetci ľudia budú chodiť po hlavách, my budeme chodiť po nohách.*

Mohlo by sa to javiť ako prehnané tvrdenie, ale keď hľadáme na myslenie a život našich súčasníkov, musíme priznať, že je v ňom naozaj veľa pravdy. Mnohí si dnes pletú hodnoty svojho života natoľko, že ich spôsob života pripomína chodenie po hlave.

Čo je viac? Tak znie otázka, ktorou nás Ježiš učí múdrosti. Všimnime si v evanjeliu, čo Ježiš považuje za najdôležitejšie! Hľa, my sme opustili všetko a nasledovali sme ťa. *Opustiť všetko pre Ježiša je viac než vlastniť všetko, ale bez Ježiša.*

Kto sa nezriekne všetkého, čo má, nemôže byť mojim učeníkom.

Ničomu a nikomu nemôžem dať prednosť pred láskou k Ježišovi. Boh je moje všetko. On sám mi stačí.

Spytujem sa:

Čo je viac, veriť, či neveriť? Dúfať, či zúfať? Milovať, či nemilovať? Odpúšťať, či neodpúšťať? Byť milosrdný, či nemilosrdný? Vy tiahnuť brvno zo svojho oka, či smietku z oka bližšieho? Hovoriť: Pane, Pane, alebo plniť vôľu nášho Boha?

Modlím sa:

Dobry Ježišu, daruj mi svojho Svätého Ducha a nauč ma múdro a správne rozlišovať, aby som mohol nielen dobre hovoriť, ale aj dobre žiť.

Nech ma tvoj Duch v mojej modlitbe obdaruje pravou múdrosťou, ktorá vedie k cieľu a k plnosti môjho života.

Nech ma zachovanie tvojho slova urobí nielen múdrou, ale aj šťastným.

Zapišem si:

Moju konkrétnou odpoveďou na Ježišovu otázku bude...

Jožef Šuppa „Ježišove otázky“

www.vistuk.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku